

Michel van Egmond

de auteur
van
gijp

Het pak van Louis van Gaal

VOETBALKRONIEKEN

Michel van Egmond

Het pak van Louis van Gaal

Voetbal International

Inhoud

Het pak van Louis van Gaal	11
Blind van AZ	15
Leo Beenhakker verveelt zich	29
De 56 engelen van Bradford City	33
Mike Obiku, de perfecte shirtzwaaiër	47
Een dagje Antwerpen met Jan Boskamp	51
Tom en Gijs	65
Árpád Weisz, vergeten wondertrainer	69
Gertjan Verbeek, je went er vanzelf aan	83
Gerard den Haan, patatbakker en cultheld	87
Maradona in India	101
Het verdriet van Roosendaal	105
Gesprekken bij een hek met Dik Bruijnesteijn	119
Met Zlatan en Andy van der Meijde in Parijs	123
Het geruisloze vertrek van Bert van Marwijk	137

Voetballen op één been	141
Bommen en granaten in Syrië	155
Voetballers van een andere planeet	159
De gestolen bal van Helmut Haller	173
Tonny van der Linden, Utrechts fenomeen	177
De harde kern van FC Emmen	191
Het slechtste elftal van Nederland	195
Bert van Marwijk op ziekenbezoek bij Dick Nanninga	209
Maradona is nog steeds niet bij te houden	225
De Arabische winter bij KV Turnhout	229
Red de Haagse kassahuisjes	245
De moord op Koossie, Feyenoord-talent	249
Voetbal is net als de film	265
Een dag in het vurrukkullukke leven van Aad de Mos	269
Van Gaal bondscoach (de KNVB wordt bedankt)	285
Ik ben weleens over een Poolse jongen heengelopen	289

Het pak van Louis van Gaal

De onvolprezen website Sportgeschiedenis.nl wees mij erop dat het afgelopen week precies zeventien jaar geleden was dat Louis van Gaal op een warme avond in Wenen besloot Bruce Lee te imiteren. Onder aan het bericht stond ook een filmpje waarin je het allemaal nog eens kon terugkijken. Het was mooi om de trainer weer even door de lucht te zien zweven. Louis van Gaal stond als voetballer niet bepaald bekend als een slangenmens. Eerder als iemand met de flexibiliteit van een wandelstok. Maar daar was die avond, de avond van de Champions League-finale tegen AC Milan, weinig van te merken. Zowel voor de moeilijkheidsgraad als voor de uitvoering van zijn beroemd geworden karatetrap verdiende de nog jonge Ajax-trainer destijds een ruime voldoende.

Het pak waar Van Gaal die avond bijna uitscheurde, heb ik een tijdje in huis gehad. Een paar dagen hing het in mijn kast. Gewoon, op een heel eenvoudig hangertje, vrij anoniem ingesloten tussen mijn eigen kleding. Als redacteur van een televisieprogramma had ik het voor een uitzending opgehaald bij een man in Mierlo. Jos Lenssen heette hij en ik

mocht het kostuum gerust een paar dagen lenen. Zelf had hij het als verzamelaar van voetbalsouvenirs persoonlijk van Van Gaal gekregen, vertelde hij. Vlak voor diens afscheid bij Ajax had Jos hem een brief geschreven. Of hij het Ajax-clubkostuum kon krijgen, als aanvulling op zijn verzameling? Hij ontving direct een persoonlijke brief terug, waarin in enigszins deftig taalgebruik stond dat dit bij hoge uitzondering akkoord was.

Dus stuurde Jos Lenssen zijn oude Opel een paar dagen later van Mierlo naar Amsterdam. Daar trof hij zoals afgesproken de als altijd punctuele Van Gaal, maar die was – ook bij hoge uitzondering – vergeten het pak mee te nemen. Wat volgde was een autorit waar ik graag bij had willen zijn: Jos Lenssen en Louis van Gaal, op een doordeweekse middag, samen in een oude Opel op weg naar het huis van de beroemde trainer. Onderweg gaf Van Gaal ook nog een uitgebreide rondleiding door Amsterdam en wees hij Jos Lenssen onder meer op zijn geboortehuis. Die vond dat schitterend.

Het is best vreemd om het pak van Louis van Gaal opeens in je eigen kledingkast te hebben hangen. Gelukkig kon ik de verleiding om er even aan te ruiken weerstaan. Na een paar dagen bracht ik het terug naar de rechtmatige eigenaar.

Tegenwoordig hangt het kostuum allang weer gewoon in Mierlo. Om precies te zijn: op de zolder van de familie Lenssen. Ik ben weleens op die zolder geweest. Het is er volgepropt met voetbalrelikwieën. Direct aan het einde van de trap openbaart zich een kabinet vol originele wedstrijdshirts, keepershandschoenen, medailles, voetbalschoenen, clubkostuums, aanvoerdersbanden, krantenknipsels, reclameposters, toegangskaartjes, voetbalsjaals, videobanden, audiotapes, scheidsrechtersfluitjes, voetbalvaantjes, officiële oorkondes en nog veel meer, want Jos Lenssen spaart zich een ongeluk. Hij heeft alleen al meer dan tweehonderd paar voetbalschoenen, stuk voor stuk ooit afgetroggeld van de sterren zelf. De kleinste zijn maat 36 en zaten ooit om de voetjes van Romário. Maar ook de schoenen van Hans van Breukelen zijn er terug te vinden, meerdere paren zelfs, want de voormalige keeper is hofleverancier van Jos Lenssen. Zowel het shirt van zijn laatste interland, als de keeperstrui uit de Europa Cup I-finale tegen Benfica hangen hier, samen met nog veel meer spullen die vroeger de doelman toebehoorden, maar die nu het hart vormen van een grenzeloze verzameling voetbalparafernalia.

Straks is Louis van Gaal trainer van een land, of van een grote club die bereid is zijn loopbaan een herstart te geven,

en zien we hem eindelijk weer in een clubkostuum langs de kant staan. Er is inmiddels veel gebeurd sinds die befaamde Bruce Lee-imitatie, nu zeventien jaar geleden in Wenen. Of Louis van Gaal het succes van toen met zijn nieuwe club kan evenaren, is maar de vraag. En een karatetrap zie ik hem ook niet meer zo snel maken. Maar dat het clubkostuum waarin hij binnenkort zal poseren ooit op een volgepropte zolder in Mierlo terechtkomt, daar twijfel ik geen moment aan.